

Φαμέν, καὶ ἰσχύς, καὶ κάλλος, καὶ πλοῦτος δὴ. ταῦ-
 τα λέγομεν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὠφέλιμα. οὐχί; ΜΕ.
 Ναί. ΣΩ. Ταυτὰ δὴ ταῦτα φαμέν ἐνίοτε καὶ βλά-
 πτειν. ἢ σὺ ἄλλως φῆς ἢ οὕτως; ΜΕ. Οὐκ. ἀλλ' οὕτως.
 ΣΩ. Σκόπει δὴ. ὅταν τί ἐκάσου τούτων ἡγήται, ὠφε-
 λεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅταν τί, βλάπτει. ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν
 ὀρθῆ χρησῆς, ὠφελεῖ; ὅταν δὲ μὴ, βλάπτει; ΜΕ.
 Πάνυ γε. ΣΩ. Ἐτι τοίνυν καὶ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν σκε-
 ψώμεθα. σωφροσύνην τί καλεῖς, καὶ δικαιοσύνην, καὶ
 ἀνδρείαν. καὶ εὐμαθίαν, καὶ μνήμην, καὶ μεγαλοπρέ-
 πειαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα; ΜΕ. Ἐγώ γε. ΣΩ.
 Σκόπει δὴ, τούτων ἅτλα σοὶ δοκεῖ μὴ ἐπισήμη εἶναι,
 ἀλλ' ἄλλο ἐπισήμης. ἢ οὐχί ποτὲ μὲν βλάπτει, ποτὲ
 δὲ ὠφελεῖ; οἷον ἀνδρεία, εἰ μὴ ἔσι φρόνησις ἢ ἀνδρεία,
 ἀλλ' οἷον θάρρος τι. οὐχ ὅταν μὲν ἄνευ νοῦ θάρρῃ ἄν-
 δρωπος, βλάπτεται, ὅταν δὲ σὺν νοῦ, ὠφελεῖται;
 ΜΕ. Ναί. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σωφροσύνη ὡσαύτως,
 καὶ εὐμαθία, μετὰ μὲν νοῦ καὶ μανθανόμενα καὶ κα-
 ταρτυόμενα, ὠφέλιμα, ἄνευ δὲ νοῦ, βλαβερά; ΜΕ.
 Πάνυ σφόδρα. ΣΩ. Οὐκοῦν συλλήβδην πάντα τὰ τῆς ψυ-
 χῆς ἐπιχειρήματα καὶ καρτερήματα, ἡγουμένης μὲν
 φρονήσεως, εἰς εὐδαιμονίαν τελευτᾷ, ἀφροσύνης δ',
 εἰς τούναντίον; ΜΕ. Ἐοικεν. ΣΩ. Εἰ ἄρα ἀρετὴ τῶν
 ἐν τῇ ψυχῇ τι ἐστὶ, καὶ ἀναγκαῖον αὐτῷ ὠφελίμῳ
 εἶναι, φρόνησιν αὐτὸ δεῖ εἶναι. ἐπειδήπερ πάντα τὰ κα-
 τὰ τὴν ψυχὴν, αὐτὰ μὲν κατ' αὐτὰ οὔτε ὠφέλιμα
 οὔτε βλαβερά ἐσι, προσγενομένης δὲ φρονήσεως ἢ
 ἀφροσύνης, βλαβερά τε καὶ ὠφέλιμα γίνονται. κα-
 τὰ